

Vårt dop

Predikan i Gustaf Adolfskyrkan 1 sönd efter trefaldighet 2024-06-02 av Arne Wikström

En liten pojke sitter på en packlår i en hamn tillsammans med en gammal garvad sjöman. De tittar över havet och på de skumpiskade vågorna som vinden formar. Så frågar pojken:

- Du, vinden, vad är det för någonting egentligen? Efter en stund svarar den gamle sjömannen:

- Vad vinden är för någonting vet jag inte, men jag vet hur man hissar ett segel.

I vår text så ställer Nikodemus samma fråga till Jesus, som pojken ställde till sjömannen. Jesus svarar lite klurigt, men så talar han också med en av de allra skarpaste personerna i landet. En råds-herre måste kunna förklara en företeelse ur 99 olika synvinklar – det klarar inte vem som helst.

Men trots sin djupa visdom och höga samhällsställning låg Nikodemus ofta sömlös på nätterna och grubblade. Till sist stod han inte ut utan gick helt sonika till Jesus och ställde sin fråga. Fast det var mitt i natten. Och det är många efter Nikodemus som har gjort likadant. Ingen dum idé. Jesus har mottagning också på natten.

Jesus är lite vitsig när han talar med Nikodemus. Han använder en ordvits precis som många av oss gubbar försöker oss på, till våra barns förtvivlan.

Nikodemus visste att både hebreiska och grekiska har samma ord för ande och vind. Vi kanske också har hört åtminstone det grekiska ordet *pneuma*. Det finns t.ex. i pneumatiska orglar och pneumatiska borrar. Det har med luftkraften att göra.

Jesus talar om både vinden och anden, vinden som blåser vart den vill, och han säger att denna frihet har också de som har fötts av anden.

Våga sätta fulla segel i Guds Andes vind, skriver biskop Jonas Jonsson i en psalm där refrängen lyder (PoS 482):

*Våga vara vindens vänner,
våga vandra Herrens väg.
Vårda gåvorna Gud sänder,
forma framtidens värld.*

Vi kanske inte heller riktigt kan förklara vad vinden eller anden är för något. Anden har inte så stor plats vare sig i vår trosbekännelse eller i vår förkunnelse. Så fort vi försöker göra en systematisk teologi av Anden och stänga in den i ett rum, så blåser den ut genom ett fönster, och där står vi med våra vackra teser. Men Anden har lämnat oss för länge sen.

Anden blåser vart den vill – precis som vinden. Men precis som den gamle sjömannen kan vi lära oss att sätta upp ett segel. *Våga sätta fulla segel i Guds Andes vind*, sjunger biskop Jonas för full hals.

Temat för i dag är *Vårt dop*. Det är ganska vanligt att den som döps får en massa presenter. Men den bästa dop-presenten får prästen förmedla. Det är bönen om Anden.

Varje gång jag har döpt ett barn eller en vuxen, så låter jag min hand ligga kvar på huvudet och så ber jag: *Livets Gud uppfyll dig med sin helige Ande, och hjälpe dig att dag för dag leva i ditt dop*.

Den bästa doppresenten vi alla har fått är den helige Ande. Gud själv bor i oss. Ibland glömmes vi bort det. Men då kan vi få en vänlig påminnelse. Jesus säger: *Jag ska sända er en annan Hjälpare. Han ska lära er allt och påminna er om allt som jag sagt er Joh 14:26*

Jag vet inte hur du har det, men själv tycker jag att jag har blivit ganska glömsk. Därför är jag tacksam för personer i min

omgivning som kan påminna mig om det som ska göras. Och så har jag Påminnaren den helige Ande boende i mitt inre. Han flyttade in vid dopet och har ett ganska fint rum. Han påminner mig hela tiden om Jesus. Jag blir så glad över dessa påminnelser.

Jag minns första gången jag hörde en ung flicka som i en morgonandakt mycket allvarligt frågade: *Lever du i ditt dop?* Jag måste säga att jag inte riktigt visste vad det betydde. Jag kunde inte Luthers katekes så bra vid den tiden, får jag väl erkänna.

Att leva i sitt dop betyder att dagligen dö och uppstå med Kristus. Med andra ord att våga sätta upp seglet och lita på Vindkraften. Paulus tyckte att församlingen i Galatien skulle sluta att kämpa så förtvivlat i egen kraft. Han säger: Här sitter ni i en båt. Ni tar årorna och ror ut från stranden. Ett tag går det bra. Ni ror så skummet stänker. Folket på stranden hurrar och vinkar. Men efter ett tag blir ni trötta i armarna. Och inte ser ni målet heller, för den som ror sitter med målet bakom sig, eller hur?

Att kämpa i egen kraft är tröttsamt. Kristendomen kan bli mer av börda än något som bär. Man kan bli intill döden trött.

Nej, säger aposteln, släpp årorna och sätt upp seglet. Det ligger i båten. *Låt er drivas av Anden* säger han, Gal 5:18. Använd vindkraften! Då slipper ni blåsor i händerna och så ser ni det himmelska målet och kan styra mot det. Våga vara vindens vänner!

Jesus döptes av Johannes Döparen i floden Jordan. Där börjar Jesus sin offentliga verksamhet. Han invigs till sin frälsargärning.

Jordan är jordens lägsta punkt, 400 m under havsytans nivå. Det ligger något väldigt viktigt i detta. Jesus börjar nerifrån. Han börjar på jordens lägsta

punkt. Ingen människa kan ha sjunkit så djupt att inte Jesus är nedanför henne. Jordan mynnar ut i Döda havet. Men innan Livet rinner ut i Dödens hav så står Jesus där i flodens vatten och liksom vänder strömmen.

Författaren CS Lewis skriver i sin bok "Den stora glädjen" att det inte är mängden av misslyckanden som egentligen bryter ner oss. Så här skriver han:

Vi blir naturligtvis synnerligen leriga och trasiga barn innan vi äntligen kommer hem. Men badrummen står redo, handdukarna är framlagda och rena kläder finns i skåpen. Det enda farliga är att tappa humöret och ge upp. Det är när vi lägger märke till smutsen som Gud är mest närvarande i oss – detta är själva tecknet på Hans närvaro. Slut citat.

Vilken underbar bild! Alla som har - eller haft - små barn vet vad det handlar om. Och kanske vi t.o.m. minns hur det var. Den härliga känslan att få stampa i en lerpö!l!

- Och smutsen är inte det farliga, säger Lewis. Det enda farliga är att tappa humöret och ge upp.

Dopet är Guds förekommande nåd. Det betyder att Gud är före med sin nåd. Innan du varken har hunnit säga bu eller bä så har Gud utvalt dig. Gud ropar: *Jag har kallat dig vid namn, du är min.* Jes 43:1

När du döptes fick du en vattenstämpel som inte går bort bara för att åren går.

Vi ber:

*Grip du mig, helige Ande,
drabba mig, låga klar.
Visa vägens riktning,
ge mina frågor svar.* (Ps 646:1)